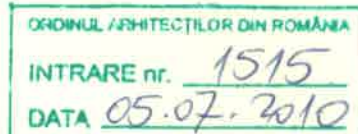

GUVERNUL ROMÂNIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU
REGLEMENTAREA ȘI MONITORIZAREA
ACHIZIȚIILOR PUBLICE

B-dul Dinicu Golescu nr. 38, et. 4, sector 1, București, România, 010873
Tel/Fax: +4 (021) 311.80.90 / +4 (021) 311.80.95, www.anrmap.ro

ORDINUL ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA

Str. Pictor Arthur Verona nr.19, sector.1, 010312, București, fax. 021.317.26.35

Arh. Șerban STURZA

Președinte

Stimate domnule Președinte,

Referitor la adresa dvs. nr. 1230/31.05.2010, prin care ne transmiteți diverse propuneri de modificare a prevederilor O.U.G. nr.34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare, vă comunicăm următoarele:

1. Referitor la solicitarea transpunerii corecte și complete în legislația națională a Directivei 2004/18/CE

Legislația națională privind achizițiile publice transpune prevederile Directivelor în domeniu. Modalitatea de transpunere pentru care s-a optat a fost de înglobare a prevederilor tuturor Directivelor UE într-un singur act normativ, respectiv O.U.G. 34/2006, privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, cu modificările și completările ulterioare.

O comparație a legislației naționale cu legislația UE trebuie analizată pe două direcții principale, respectiv, domeniul de aplicare și regulile aplicabile.

Din punct de vedere al domeniului de aplicare este important de subliniat o caracteristică importantă a legislației naționale, comună, de altfel, pentru Statele Membre care provin din fostul bloc comunist: reglementările își propun să acopere inclusiv atribuirea contractelor de achiziție cu

valori mici, în timp ce Directivele U.E. vizează numai contractele mari, care prezintă semnificație la nivelul Pieței Unice.

Trebuie subliniat faptul că, pentru contractele a căror valoare se află sub pragurile Directivelor U.E., respectarea principiilor generale prevăzute în Tratat - nediscriminare, recunoașterea reciprocă, transparență, tratament egal și proporționalitate – rămâne obligatorie. În cazul în care nu ar exista reglementări la nivel național, ar fi necesar ca fiecare autoritate contractantă să își creeze propriile proceduri de atribuire care vor respecta principiile mai sus amintite. Personalul unei instituții publice din România – ne referim la cei de bună credință - acceptă extrem de greu ideea de a lucra pe baza unor norme interne proprii pe care, oricum, nu ar avea decât în foarte puține cazuri capacitatea să le elaboreze. Dacă facem referire la persoane de rea credință, probabil că s-ar ajunge la situația în care aceste norme interne ar fi schimbate/interpretate/utilizate după bunul plac, în funcție de anumite interese.

Precizăm faptul că, pragurile prevăzute de Directiva 2004/18/CE la care faceți referire pentru aplicarea concursului de soluții sunt aceleași praguri peste care prevederile directivei sunt aplicabile.

Prin urmare, având în vedere cele de mai sus, considerăm inoportună modificarea pragurilor aferente aplicării concursului de soluții.

2. Referitor la revizuirea și îmbunătățirea Secțiunii a 8-a din O.U.G. nr. 34/2006, cu modificările și completările ulterioare

Potrivit prevederilor legale în domeniul achizițiilor publice, atunci când dorește achiziționarea unui plan sau unui proiect, prin selectarea acestuia pe baze concurențiale de către un juriu, cu sau fara acordarea de premii, autoritatea contractantă va organiza un concurs de soluții.

Astfel, în funcție de necesitatea pe care trebuie să o acopere, autoritatea contractantă decide dacă este necesar să aplice una din procedurile prevăzute la art.18 alin.(1) sau să organizeze un concurs de soluții atunci când dorește achiziționarea unui plan sau a unui proiect în domeniul amenajării teritoriului, al proiectării urbanistice și peisagistice, al arhitecturii sau în cel al prelucrării datelor.

Referitor la elaborarea caietelor de sarcini, precizăm faptul că, responsabilitatea elaborării acestora aparține autorității contractante care, în funcție de necesitățile pe care urmează să le acopere efectuarea achiziției, este singura în măsură să decidă asupra cerințelor solicitate, cu respectarea prevederilor legislației în domeniu.

3. Referitor la obiectul principal de activitate

În conformitate cu prevederile art.2 alin.(1), litera a) și litera b) din O.U.G. nr.34/2006, cu modificările și completările ulterioare, scopul prezentei ordonanțe este de a promova concurența

între operatorii economici, precum și de a garanta tratamentul egal și nediscriminarea operatorilor economici.

Totodată, potrivit legislației în domeniul achizițiilor publice orice operator economic are dreptul de a participa, individual sau într-un grup de operatori, la procedura de atribuire, atât timp cât poate presta serviciul ce urmează a fi achiziționat, indiferent dacă acesta reprezintă obiectul principal de activitate sau obiect secundar.

Pe cale de consecință, autoritatea contractantă nu poate restricționa participarea operatorilor economici în cadrul procedurilor de atribuire prin solicitarea ca operatorii economici participanți la procedura de atribuire să aibă ca obiect principal de activitate prestarea serviciilor de proiectare.

4. Referitor la achiziționarea „la pachet” a tuturor fazelor proiectării

Efectuarea unei achiziții publice se realizează de către autoritatea contractantă pe baza necesităților pe care urmează să le acopere respectiva achiziție.

Astfel, întrucât este posibil ca în unele cazuri, spre exemplu ca urmare a realizării studiului de fezabilitate investiția să se dovedească a fi nefezabilă, autoritatea contractantă să nu mai achiziționeze restul serviciilor de proiectare (proiectul tehnic, detaliile de execuție), apreciem ca fiind inoportună instituirea obligativității autorităților contractante de a achiziționa „la pachet” serviciile de proiectare.

Cu stimă,

Președinte,

Cristina TRĂILĂ

